

ДІЛО

Виходить щодня раном крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, П. пов.

Конто кочт. шадм. 26.726.

Адреса тел. „Діло—Львів“.

Число телефону 565.

Рукописів редакція не зберігає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро Угорщині:

місячно	3.00 К.
квартально	10.—
піврічно	20.—
щорічно	40.—

у Львові (без доставки):

місячно	3.— К.
квартально	9.—
піврічно	18.—
щорічно	36.—

в Німеччині:

піврічно	20.— М.
щорічно	40.—

За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень

Сторінка в день...
1. в першому...
2. в другому...
3. в третьому...
4. в четвертому...
5. в п'ятому...
6. в шостому...
7. в сьомому...
8. в восьмому...
9. в дев'ятому...
10. в десятому...

Одні примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів 28. листопада 1917.

В банкових кругах пишуть нам: Наш цілий край, а зокрема наші господарі терпіли доси все на недостачу грошей до господарства; не було у нас капіталу оборотного для уліпшення господарства.

Через недостачу гроша господарства не розвивали ся, господарі попадали в лихварські долги.

Тепер, коли хвилею у значній частині наших селян найшлося більше готівки—чи то наслідком виплат за ревіровані коні, худобу, вози, чи за пашу, збіжжя чи за пільні продукти, продані за висші ціни, чи за причинки військові—здасть ся декому, що наш селянин топить ся в грошах і що він має тих грошей аж за багато.

Тимчасом так дійсно не єсть. Коли хочи смити, що господар, позбавлений коний, воза, худоби і т. п., за що все буде мусти в четверо як на десятеро дорозше заплатити, то покаже ся дуже часто, що йому ще немало бракує грошей до належної господарки. Не говоримо аж про се, що в господарство треба взагалі грошових вкладів на закупку живого і мертвого інвентаря, навозів і вкладів у всякі відповідні будинки. На се все треба грошей.

Тож є обов'язком нас всіх остерігати наших селян, щоби той гріш, який до їх рук приходить чи то за воєнні ревізії, чи за причинки, чи за продані плоди рілляні, — шанували, щоби мали відтак на ужити до господарства.

Щоби гроші не розходились, щоби не були виставлені на небезпеку знищення, крадіжки, пожежу і т. п., треба гроші складати безпечно до банків на процент, найліпше до своїх фінансових інституцій, як „Краєвий Союз кредитовий“, „Земельний Банк Гіпотечний“ і „Двістер“ у Львові або „Руська Шадниця“ в Перемишлі, відки кожної хвилі сейчас можна свою вкладку чи у в цілости нараз чи після влободби частями підняти, — як лиш буде треба ті гроші ужити.

Хто має довги, а має тепер готовий гріш, повинен старатись сплатити довги, особливо ті, що найприкріпші, а іменно високопроцентовані і такі, де віритель може зажадати нараз заплати цілого долгу.

Такі довги треба старатись посплачувати. Лих же платити нр. жінка, а чоловіка нема дома, мейхай добре забезпечити ся (за порадою досвіданих людей), чи довг дійсно належить ся, чи вже не було що заплачено, і мейхай відбере при плаченю вексель чи довжний скрипт і зажадає криту на заплату. При тім треба бути осторожним, щоби не заплатити до рук такої особи (нр. жінки чи чоловіка), котра не має права за віртеля брати гроші і квітувати, бо потсву міг би зажадати управнений віртель, щоби йому це раз платити.

Хто має на своїм ґрунті гіпотечну позичку сплатити піврічними невеликими ратами (с. зв. амортизаційну позичку) чи то в Банку краєвмі чи в Земельнім Банку, той повинен полатити загалі рати і платити біжучі рати піврічні, щоби не після відсотки проволочи, а прочу готука, яку має заяву, вложити тимчасом до банків на процент, щоби не розтрачувалась і не пропала, щоби відтак кожної хвилі з кінцем війни мати до своєї розпорядимости готовий гріш покладний і його в великим виском і користями ужити. Не повинно ся сплачувати такої позички в цілости нараз, аби не тратити в своїм майні оборотного капіталу. Маючи вже готову гіпотечну позичку довготермінову, на котру вже понеслось при її затягненю коштів і котру можна в догдних малих піврічних ратах сплачувати, не булоб тепер порадно позбуватись своєї готівки на час, коли її найбільше буде потрібно. Сейчас з кінцем війни (може вже в найближшій часі) буде

велике запотребовані і подорожні грошей, бо тоді зачне ся значний рух при господарській відбудові краю. Хто буде тоді мати готовий гріш покладний, буде моти його в дуже великою користю ужити — на докупно ґрунту, вклади в господарство, купно худоби, інвентаря (заярідів господарських), навозів і т. п., а тоді о гріш буде дуже тяжко. Хто отже має тепер гроші, не повинен позбуватись готівки.

Гіпотечна козичка сплатна невисокими ратами не є ніяким тягарем, а противно се капітал в майні господаря. Банкови не вільно жадати від довжника скоршої сплати позички і довжник має платити лише невеликі умовлені рати.

На рати гіпотечні нема мораторії і ті рати мають бути плачені що пів року.

Хто отже має готівку, повинен полатити лише загалі рати гіпотечні, сплатити високо ороцентовані довги і такі, де віритель має би право (до устатю мораторії) зажадати нараз цілого долгу.

Однак гіпотечних позичок, які сплачуєт ся в оогідних невеликих ратах, не повинно ся сплачувати в цілости ані в Банку Краєвмі ані в Земельнім Банку. Через таку цілковиту сплату позички позбавляєт ся кожний поодинокий господар, село і цілий край оборотного капіталу, який є такий колючий до господарства. Без гроша, без оборотного капіталу, господарство ніде, не розвиваєт ся, а господар попадає відтак в руки лхварів. Деякі лхварі боять ся, що і господарі можуть мати трохи грошей до обороту і хотіли б спонукати всякими способами, щоби наші люди позбули ся того гроша і знов лишались без готівки, без ніякого капіталу оборотного.

Мейхай же наш нарід тепер збирає і шанує гріш, складаючи його на процент і безпечно в банках, щоби відтак кожної хвилі міг собі готівку підняти і станути до відбудови і ширшого роввою господарства.

По війні буде дуже тяжко о новий кредит і той буде паном, хто окрім ґрунту буде ще мати і готового покладного гроша як найбільше.

Сего боять ся деякі наші економічні противники і боять ся, щоби наші господарі не мали свого готового гроша до своєї розпорядимости.

Українські Установчі Збори.

Компроміс в неукраїнською демонстрацію. — Резолюція Української Центральної Ради.

(Ф. К.) Відень, 26. листопада 1917.

„Утро Россіи“ в дн. 3. н. ст. листопада у телеграмі з Києва повідомляє:

Українська й неукраїнська демократії погодили ся в справі Українських Установчих Зборів. Рада прийняла вчора отсю резолюцію:

„Вислухавши заяви Секретаріату й на ново підчеркнувши необхідність єдності федеративної російської республіки, Мала Рада, признаючи, що воля народів на Україні до самоозначення може бути висловлена тільки через Установчі Збори України і що таким способом виражена воля народів України буде погоджена з волею всіх народів, які заселяють Росію, висловленою через всеросійські Установчі Збори, й висловлюючи тверде переконане, що права народів України будуть у повній мірі забезпечені на всеросійських Установчих Зборах — переходить до чергових справ.

„Десанексія Галичини“.

Львів, 28. листопада 1917.

„Десанексією Галичини“ називає пос. д-р Герман Діаманд прилучене Галичини до Польського Королівства. На сю тему пише він невольно — то з власним підписом, то під буквою (b) — статю за статю в краківськмі „Narzędzie“. Одну з тих статей реферували ми вчора; про інші хочемо отсе згадати ніині. Пос. Діаманд пише про „Stanowisko państwa w delegacji“, переходить відношене окремих груп австрійського парламенту до справи прилучення Галичини до Польського Королівства й доходить до висновку:

„Десанексія Галичини є найважчийшим з дотеперішних відомих вислідів війни. Чим вчасніше стане вона довершеним фактом, тим більша неспівість, що дальший хід війни свого вислідіу нас не позбавить. Коли загальне оголошене змісту договорів осередних держав з'єднинило всіх, чий інтерес є суперечний з десанексією Галичини, задачею польських політиків є голосно перед цілою Європою сказати, що вони на неї годять ся, що кожний крок в сім напрямі зустріне ся з їх найгорячішим підперем, що своїх приятелів будуть відкріпати від ворогів їх становичем до десанексії Галичини“.

Таку заяву повинні на думку пос. Діаманда вложити Поляки в делегаціях.

Обговорюючи становище парламентарних груп супроти „десанексії Галичини“, пос. Діаманд пише:

„Правда, самоозначене є безперечним святим правом кожного народу, правда, за се слово ведет ся страшна військова війна, але на скільки ходить о десанексію Галичини, о свободу переважуючої часті польського народу, о його незалежність, тоді те самоозначене залежить від інтересів інших народів.“ І далі: „Чи не насуваєт ся з безоглядною конечністю думка, що високі клічі не тільки у народів і класе пануючих, але також у класе і народів поневоленых є тільки способами в боротьбі за свої національні інтереси за панованне свого народу?“

Свята правда, пане Діаманд, ш Ваша фігига досе! „Самоозначене є державним святим правом кожного народу“ — говорите Ви і сами устами вважате „безперечним святим правом“ польського народу анексіяне української Східної Галичини, бо... бо инакше стала ся би криада польським меншостям.

П. Діаманд так захопив ся ідеєю анексії української Східної Галичини на річ польського держави, що даром апелювати до його соціалістичної совісти. Він і п. Дашинський — се тепер перші польські анексіоністи в відношеню до українських земель. Та чи вони думають, що ми справді дамо себе анектувати, що позволимо, щоби для наших дітей обов'язковим національним мнемом було „Jeszcze Polska nie zginęła“!

За здобуття Познаня.

В тім самім „Narzędzie“ пос. Морачевський пише, що поголоски про з'єдненне Галичини й Польського Королівства не мають реальної підстави і тому Поляки не повинні в таким легким серцем зрікати ся програми за 28 мая 1917. На се йому п. (b) — доказуючи, що відомости про з'єдненне Галичини з Польським Королівством мають реальну підставу — відповідає: „28. мая був доти добрий, доки звадало ся, що послужить до здобуття Познаня. З хвилею, коли покажало ся, що осягнення сеї цілі не уможливить, треба собі утворити иншу можливість діяльності.“

Найдешевше Жерело

обезпечи на жите враз з суб-
сирипцією на 7-му военну позичку
в безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
фонд вдів і сиріт.

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов. 21-47

але правительством вказало на се, що законодавство, яке відносить ся до військових осіб, є спільне в Угорщині, та доки Угорщина не погодить ся на такий самий проект, закон в Австрії не може односторонньо бути ухвалений. Тому комісія вдовольнилася, щоби не вдержувати закону про винагороду неслухно засуджених, на разі таким проектом, який обіймає всі цивільні особи, засуджені цивільними і такими військовими судами, що підчас війни мали над цивільними особами виняткову юрисдикцію. До сих останніх належать злочини, вичислені в ціс. розп. з 25. липня 1914 ч. 156 В. д. з. і в 4. падолиста 1914 ч. 307 В. д. з., прим. злочини годнової ярди, обиди маєстату, обиди членів сім'ї сарської родини, заворушення публичного супочка, повстання, розрухи і т. д. Рівночасно зажадала комісія, щоби австрійське правительство звернуло ся до угорського правительства, щоби спільно уложити проект закону для цілої монархії, який обіймав би обов'язок держави до винагороди й таких засудів, що запали проти військових осіб у військових судах. Переговори ведуть ся, та коли би не довели з найкоротшим часом до висліду постановила правничка комісія без огляду на Угорщину ухвалити такий закон, що відносив би ся тоді лиш до австрійських, а не угорських горожан.

Крім сего змінено в проекті само поступоване, відносячи справу в руки правничого судівництва. Дуже важна постанова проекту полягає в тому, щоби доходи невинно засудженим або їх родинам винагороди за засуди військових судів, почавши від початку війни, себто від тої хвили, коли піддано цивільні особи під військові суди.

Ті цивільні особи, яким удало ся вже шляхом звонення карного поступованя виказати, що військові суди неслухно їх засудили, а так само в разі їх смерті їх родини мають внести до трех місяців подане о винагороду до міністерства судівництва. Міністер судівництва має до 3 місяців відповісти. Коли би однак не відповів, або коли би сторона не хотіла вдовольнитися призначеною їй винагородою, може сторона до 3 місяців внести позив о винагороду до апелляційного суду. Тоді рішає в найвищій інстанції найвищий трибунал у Відні.

Подробиці можна буде подати аж по оповіщенню самого закону.

Подібний проект владжено в комісії про неслухне інтерноване в слідчих арештах; та й він прийде негдовві на денний порядок парламенту.

Врешті готувать ся окрема проект закона про винагороду в тих випадках, коли вішано, розстрілявано, переслідовано та інтерновано без суду. Правительством висказано вже згоду на такий закон, який вже сими днями буде предлоžený правничій комісії.

Д-р Станіслав Дністрянський.

НОВИНКИ

Львів, 28. падолиста 1917.

— Одна з многих жертв. До нашої редакції зголосилась мати четверо нелітніх дітей з прошенем помочи від українського громадянства на прожиток і виховане її дітей сиріт. Чоловіка її, свідомого українського громадянина, наслідком безосновного доносу осаджено—по виволоненню Львова від російської власті—у в'язниці в однім західно-австрійським місті. Сидів нещасливий там у слідстві так довго, поки суд не переконав ся про його повну невинність і поки йому не завовіджено свободи. Однак свободи сеї і повороту до полишеної без засобів до життя родини — не діждав ся: невгаданий ввечері того жита змінивши здоров'я невняної людини і він помер у в'язниці шпиталі саме перед освобождением. Жінка з дітьми осталась зовсім без поміччю! Бать ся з вуждою, щоб тільки невести дітей через школи (найстарший ходить уже до висшої гімназії у Львові, молодші до інших українських шкіл). Звертаємось до наших Читачів з прошенем: не відмовити помочи нещасливій родині — одній з многих жертв нашого народу в сій війні. Датики приймає адміністрація „Діла“ для „одної з многих жертв“.

— Субвенції при закупні рілничих машин. Ц. к. намісництво, Краєва Централь для господар-

ської відбудови Галичини, видала дня 2. жовтня с. р. під ч. 16883/II. до всіх ц. к. староста обіжних в справі опінованя подань рілничків о призначен субвенції на закупні рілничих знарядів і машин, який отсним подаємо до відома пошкодованих війною рілничків, бажуючих при помочи фондів Централі відновити мертвий інтенсар: Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові звернуло ся до ц. к. Намісництва Краєвої Централі для господарської відбудови Галичини з жалеленням, що деякі староста відмовляють опінованя подань о призначен субвенції при закупні рілничих машин, мотивуючи свою відмову тим, що военні шкоди дотичного патента не вістали ше обчислені і сконстатовані. У виду сего подають ся до відома, що з виїмком дуже коштовних машин (прим. парові молотилки) при поданні о дроби машини повнові вистарчає потвердження, що патент потерпів в наслідок воєнних подій (а се в правила є нотаричне) і заслугоє на призначен пільг, а зовсім не є вимагане урядове ствержене цифрової висоти воєнних шкід.

— Здержане військових ревізій? „Dios Narodu“ доносить, що міністер для виживленя ген. Геффер зарядив, щоби на інтервенцію ц. к. уряду для виживленя здержано всіма військовими ревізій, докснувані на основі закона про воєнні чинятби. Пожиране матеріалів, які підлягають ревізій, мають ся переводити на основі закона з 29. мая 1917 ч. 243 В. а. д. При поділі контингенту буде в як найширшій мірі угляднений ліхий вислід зборів в західній (!) Галичині. Є також намірене, щоби при обчисленню галицького контингенту угляднити в як найширшій мірі одусти, признані міністерством війни в первіснім військовім контингенті.

— Дивація ц. к. гімназії з українською мовою викладавкою в Станіславі! просить сконстатувати, що нотатка під наголовком: „Дирекція української гімназії в Станіславові одержала таке писемо“, поміщене в „Ділі“ ч. 276 дня 23 падолиста 1917, — не дістала ся до Редакції „Діла“ ані в Дирекції, ані від нікого зі збору учительського укр. гімназії в Станіславові.

— Оцеїри і мужка 26. п. стрілиць зложили на руці о. курата М. Пригуляка і поручи. Алексівича на фонд ім. митропол. Шептицького для укр. сиріт (акл. кн. тов. „Дністер“ ч. 10.300) квоту 1350 К.

— Члени читальні „Просвіти“ в Володимирцях (повіт Жидачів) урядили дня 18. падолиста 1917 у власнім Народнім Домі представлене театральне „Украдене Щастє“ а дра Івана Франка, а чистий дохід в квоті 85 К розділили: 50 К на Укр. Педагогічне Товариство у Львові, 20 К на ціли УСС., 15 К на школу кн. Льва у Львові.

— За вбите жовіра. Дивізійний суд у Відні проголосив присуд в процесі за вбите драгона Моріца. Підп. в резерві Цердайка засуджено за проступок проти безпеченства жита на 6 неділь гарнізонного арешту, а увільнено від обжалюваня за злочин убійства й переступленя службової власті через знущане над драгоном Моріцом. Пор. Рекцігеля засуджено за непряме не до службових причинів на 6 днів домашнього арешту, а увільнено від інших точок обжалюваня.

— До наших повітєвих ділчів. Чи ви вже постарали ся, щоби кожний Українець у вашім повіті, коли підписує сему военну позичку, робив се тільки в формі обезпеченя в воєнній позичці через „Карпатію“? Чи нависади до „Карпатію“ по друку? Чи порозуміли ся з священниками, учителями і свідомими селянами що до переведеня сеї акції в кожнім селі? Коли ні, то маш гріш, відданий на военну позичку, втратить український національний характер, а на посе редицні в збиранню воєнної позички зароблять чужі інституції й люди. Отже пригадаємо, що підписувати военну позичку повинні Українці тільки в формі обезпеченя в воєнній позичці через однокое українське товариство обезпеченя на жите „Карпатію“ у Львові (вул. Руська ч. 18). Беріть ся до діла, щоб не було за піано!

— Сила держави і свідомість її воєнної сили—оба сі чинники нині пророчество промовляють до всіх горожан, щоби кожду надвишку своєю майна, кожний зайвий гріш зложили на річ 7-ої воєнної позички. Умови її і способи найкориснішого підписуваня є в ц. к. австр. фондї

вдів і сиріт у Львові Словацького 16. Гляди на оголошене IV ої сторони. 304 В 2-10

Нові книжки і виданя.

Д-р Іван Куровець: „Причини великої світової війни та її наслідки в державнім і народнім господарстві“. Чистий дохід призначений на відбудову українських товариств у Калуші. — У Львові 1917. Накладом автора. Ціна 50 с.

ЗВІДОМЛЕНЄ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 27. падолиста.

ВИНА З ІТАЛІЄЮ.

Вчера положене не змінило ся. В боротьбах під Чісмон, які вивповнили послідних 10 днів, війська з альпейських країв під проводом ген. Альфреда Крауса боролись знов з найбільшою увагою й витривалістю. На східнім й макед. фронті. Нічого нового.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 27. падолиста.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На сході й на італійським фронті нічого особлившого. На поли боротьби під Cambrai зломано сильні наступи Англіянів між Eperlon й Vestaine.

О ПОВІОТКИ.

Четвер, 29. падолиста 1917.
П'яті: греко-кат.: Матея ап і св. — римо-кат.: Сатурнала.
З'ятра: греко-кат.: Григорій св. Н. — римо-кат.: Аварія ап.

Не забувайте за датки „для одної з многих жертв“ Присилки приймає адміністрація „Діла“.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, реєстроване стоваришене з обмеженою поручкою у Львові, подає до відома всіх П. Т. вкладчиків, що з днем 1. січня 1918 знижує відсоткову стопу вкладок на 3% з тим, що так як дотепер цілий рентговий податок мимом установленої ціс. розп. з дня 28. серпня 1916 В. з. д. 280 підвишки, буде оплачувати з власних фондів.

Ширші сходини членів „Союза Українок“ в ціли обговореня програми Вечеру св. Николая відбудуть ся в суботу 1. грудня о год. 5. вечір в льокалі при вул. Костюшки Ів. Приснь ся всіх олочих до праці прибути. <69 3-3

Вп. Пані Марія з Корвалків Ростковичева зволить подати свою адресу „Союзови Українок“ у Львові (ул. Блягарська). 3-3

Революція в Росії і польські претенсії до українських земель, виявлені в теперішній війні, надають особливої актуальности праці Д-ра Мих. Лозинського:

„Польський і руський революційний рух у Україна“ (стор. VIII+200. Ціна 3 кор.),

яка містить історичний огляд відношеня польських і російських революційних партій до справи самостійности українського народу.

Того-ж автора „ЛЮДИ“, біографічно літературні нариси (Драгоманів, Франко, Павлик, Сембратович, Берзон, Реклі, Крапоткін, Толстой, Тургенев, Гарібальді) з портретами. (Стор. 132. Ціна 1 кор. 50 сот.)

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

КОЖДИЙ повинен забезпечити свою і своєї родини будучність.

Повинен **обезпечити** **ося на жите**, а разом підписати **VII. воєнну позичку**; сі обезпечена **пересподить** ся на основі умови з Товариством житєвих обезпечень „**Авотрійський Фанто**“ у Відни тільки в

Ц. К. австрійським військовим фондї для вдів і сиріт.

Обезпечене сейчас важне по вложеню першої премії.

Без лікарських оглядин від 500 — 5000 К.

новина! Обезпечене дітий. новина!

Обезпечене

в державних бонах на літ 9 платне по девяти літах готівкою річно 90 Кор.

в амортизаційній позичці коштує річно:

на літ 10	12	15	16	18	20
корон 77	63	48	45:50	39:50	35

Жадайте проспектів і внесків **по повітах у мужів довіря.**

Безплатні інформаці: **Львів, Словацького 16.**

391 21 48

НАДІСЛАНЕ.

Кравий адвокат

Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію у Львові

при вулиці Провітних ч. 6. 50-7

ОГОЛОШЕННЯ.

Женщини в середнім віці, можливо вдови по священнику, до веденя малого господарства пошукує **о. Евгений Шухевич** в Підберізях пошта Винники коло Львова. 465 3-10

Доктор прав з півторалітньою практикою пошукує посади кондипента у Львові, або на провінції — Ласкаві вголосеня просить слаги під: „Доктор прав“ до Адміністрації „Діла“. 467 2-3

ПОЗІР! Хто хоче без учителя научити ся по німцях, най вживуть собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

укладу **О. СОЛТИСА** (4-те побільшене виданя зі словарем). Ціна К 2.—, а поштовою оплатою К 2:50.— Вислук леше за готівку. Відмовленя і гроші прошу прислати на адресу: **А. ОКУНИЦЬ**, Львів, вул. Кадетська ч. 4. Увага, Сей Сам учох уложити після впробованя то вже спосубу наученя! Важке для учителя уділюючи хочати німецької мови, як також ученика і приготуваннях сї до устанк іспитів. 171А 13-26

ВІЙСКОВІ ПРИЧИНКИ

і **заосмотрені родни осіб військових.** Практичний порадник, заосмотрений 33, взорами прошеня, представленя, звжидень і відклиманя написав

ВОЛОДИМИР ЦЕЛЕВИЧ

Ціна одного приїзника 2 К, зі авчайшою по сизкою о 20 сот. більше, а порученою пересилкою о 65 сот. більше.

Книжка на часі. Просимо спшити ся з замовленнями, присилаючи рівночасно гроші на адресу:

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“.

Львів, вул. Зморавича 20. VII 2-3

Дуже корисні услїва!

Около 70% звичайних премій!

Обезпечене у Воєнній Позичці

се найдешевший спосіб підписки.

Хто підписує воєнну через обезпечене, повинен зробити се тільки в

„КАРПАТІ“

В справі сего обезпеченя належить звертати ся до Дирекції

„Карпаті“ у Львові, вул. Руська ч. 18. і. п.

46Н2-7

-Переробляє капелюхи-

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА

Львів, вул. Коперника ч. 1.

214 (над апткою Миколаша). 16-20

Замовленя в провінції приймає і скоро виконує!

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ,

вулиця Косцюшка ч. 3.

Приймає і виплачує шадничі вкладки щоденно в годинах урядових. Вкладки опрорентує на 3 1/2%, починаючи вже від сьогоднішнього дня по дню вложеня аж до посліднього дня перед десь відобраня.

ВКЛАДКИ в „Руської Шадниці“ можна складати особисто в офіс товариства, поштовою переказами, грошовими листами, чеками поштової Шадниці, які Дирекція Шадниці на жиданя безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Шадниці“.

Удїляє позичок: а) гіпотечних платних пірїчними амортизаційними ратами на протг літ 10-45 після вибору позичкового; б) на льонбард ефектів, і на ссєлгт векселів. Справа позичок поладкується можливо скоро.

Посередничить у ввядуваню позичок в Гали. Воєннї Заведеню кредиторів в Кракові.

Важкі інформації і друкія удїляє канцелярія „Руської Шадниці“ вул. Косцюшка. Народна Дїя, і пов. щоденно безкорисно в годинах урядових від 9-1 год. кромі ведїть і українських сєлгт.

Після §. 14 устава „Руської Шадниці“, катердженого черес ч. в. міністерства внутрїшних справ вкладає в товаристві „Руської Шадниці“ в Перемішлї вживати ся до льонбард опційних, фондційних і т. п. капіталів, має отже „Руської Шадниці“ пуїлярну обезпечу. III. 90-7

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20 (власний дім)

Телефон ч. 788. — Конто Пост. Шадниці ч. 25261.

Жарове конто в Австро-Угорській Банку

приймає до обезпеченя від огню будинки, хати і господарські, движимости, меблі, одєжу і білизну, вбїже в синах і в аєрї, худобу і т. п.

Кождий Українець повинен асекурувати ся від огню, щоб на слугї безпеки не понести страти, бо достаток одички то доброту цілого народу.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРУВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Немає жадного киншого українського Товариства асекураційного від огню, тільки один „ДНІСТЕР“.

„Дністер“ рахує найдешевші оплати на обезпеченя селянських будинків.

„Дністер“ шєрстає комдорційний чистий вєкс своїм члєснїм.

„Дністер“ одїмає та виплачує шкоди по вєні сїоро і сїобїсїю, а як члєснїю оцїакової комїсії напромує асе двох господарств.

„Дністер“ дав підвоєги українським школам і бурсам, де виховують ся селянські дітя.

Люди асекураванї в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всїх великих банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносїють в німцєв 1916 року 8 613 829 корон.

В „Дністрі“ немає обезпечити від ирреденї в вломем довїдимости вського рєда, а Товариства кредиторів готївку, акїїї папєри і векселї за дешєвою оплатою премїї. I. А 22-7

Адреса „Дністра“ Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ у Львові, вул. Руська ч. 20 — Адреса для телеграм: „Дністер“ — Львів — Канцелярія Товариства отсєрей шє дїя від 2-2 поряд кола.